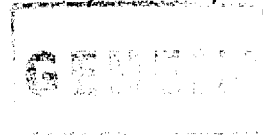

8 januari 1959

U 11676/58 - C 46 - P1/PS9.

PA 9580/17

Land: Venezuela.
Onderwerp: Politieke opvattingen van een vooraanstaande figuur van de Venezolaanse christelijke vakbeweging.

Referenties:

Datum van waarneming: November 1958.

Bron: Betrouwbaar.

Opmerkingen:

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. L.J.M. BEEL
Minister-President

Plein 1813 no. 4

'S-GRAVENHAGE.

GEM

Venezuela

POLITIEKE OPVATTINGEN VAN EEN VOORAANSTAANDE FIGUUR
VAN DE VENEZOLAANSE CHRIS TELIJKE VAKBEWEGING.

De christelijke vakbeweging in Venezuela is met de liberale, de socialistische en de communistische vakbeweging verenigd in een "Junta Patriotica". Hier hebben de communisten niet weinig invloed en de president van deze Junta is zelfs een communist, namelijk de jonge Fabricio OJEDAS. De samenwerking van de vier vakbewegingen is ogenschijnlijk niet slecht. De vier vakoentrales kregen namelijk gezamenlijk een uitnodiging om aan het congres van het Communistische Wereldvakverbond te Praag deel te nemen, hetgeen zij ook deden. Zelfs het lid van de christelijke vakbeweging heeft deze uitnodiging aanvaard, omdat reis en verblijf betaald werden. In Praag werd hij door Russen uitgenodigd naar Moskou en Leningrad te komen, wat hij eveneens deed, en vandaar werd hij naar Peking uitgenodigd. Ook deze uitnodiging werd aanvaard. In de Chinese hoofdstad voerde hij verschillende besprekingen. Op de terugreis bezocht hij in West-Europa verschillende christelijke vrienden. In Brussel nam hij contact op met de vertegenwoordiger van het Internationaal Christelijk Vakverbond (I.C.V.).

Zijn indrukken waren deze: de communisten verrichten een enorm werk. Zij weten de mensen met hun sterke ideologie te pakken en hun sociale positie te verbeteren. De communistische landen maken op de Afro-Aziatische volken en op de Latijns-Amerikanen een enorme indruk. De gasten uit deze landen keren in de regel als communisten terug. De Venezolaanse christelijke vakbondleider wees er verder op, dat de dollars van Amerika geen ideologische achtergrond hebben zoals de communistische hulp. Ook verweet hij het christendom en het Westen, dat zij in China in de afgelopen eeuwen verzuimd hadden een sociale verheffing van de bevolking te bevorderen.

Uit zijn mededelingen bleek, dat ook hij zelf zeer onder de indruk was, dat hij er van overtuigd is, dat het christendom alleen kan slagen, als het een even sterke sociale revolutie doorvoert. Hij uitte zich zeer kritisch tegen het dollarimperialisme van Amerika en liet doorschemeren, dat hij de mening van die jongeren, die NIXON bekogelden, volkomen deelt. De communisten schijnen hun aandacht op Latijns-Amerika gevestigd te hebben en volgens hem worden veel mensen uit deze landen uitgenodigd, met duidelijk succes.

Uit het gesprek bleek, dat de christelijke vakbondleider zeker geen communist is, maar ook geen militante anti-communist, wel anti-Amerikaans en kritisch tegenover het Westen: opvattingen die doen denken aan die van niet-communistische, overtuigde katholieken in Polen.

November 1958.